

z njimi le očrtni dobro ime, da bi jim delnice lahko prodal po višji ceni, kot so jih izvemili.

Poiskali smo še enega od malih delnicarja Tekstila, ki je bil tam tudi zaposlen, in ga prosili za komentar očitkov ki zdaj letijo z ene in druge strani. Z. M. je bil odločen:

»Stane Židar z delnicami niko ni hotel na borzo, krožijo le na sivem trgu. Že to veliko pove. Na vse načine skušal preprečiti, da bi odhajale iz Tekstila, tudi z ustreznim zaprosenjem. Tako je naš vratar postal kar dvočestven lastnik, delnice je moral kupovati po 15.000, celo po 20.000 tolarij. Ko je umrl, jih je moral njegova družina Židaru prodati po 7000 tolarij...«

Izslijevalci in „izslijevalci“

Moralna prodaja? Tole nam pa ni povsem jasno!«

Pa je prigriznil. Nekatere zaposlene, predvsem po vodilne, je direktor sili, naj najemajo posojila, da bi lahko kupovali delnice. Družina je morala posojila seveda odpeljati, čeprav je bila zato prisiljena prodati pod ceno.

Drugi primer, ki potrjuje, da je bil vodilni delavec, kmalkev nujno posojil in v tem delnicu po 20.000 tolarij. Brz nato so ga vrgli v zetovo, posojilo je teklo in Židaru mu je za delnice brz ponudil petič deset tisoč tolarij. Če si delnice nemu ponudil po stvarni ceni, te je komercial z izslijevalcem!«

»Kaj v podjetju ni sindikata, nadzornega sveta? Kako se lahko dogaja kaj takega?«

»Ne boste načini! Predsednica sindikata je direktorka komerciale, hkrati podpredsednica nadzornega sveta in direktorjev ljubljenskih. Ko gre v München kupit vzorce, se v vzdorce še obeleže. Ti njeni „vzorci“ so seveda boljši in dražji, kot jih prinese podjetju, gredo pa kaj-«

pak prav tako na njegov račun. Sicer pa tudi Židar vse zapiske, še one, povsem zasebne, vselej plača s službeno kartico. Temu sem bil večkrat priča. Tudi pozitivni objekt, ki je bil prej delavski, je njegovi ljubljenki padel v naročje. Nekoč stanovanje Tekstila v Červarju ima zdaj Židarjev brat, način hoš na Krku je dobila poslovna sekretarka ... No, tako sva opravila z enim delom nadzora, ki naj bi se boril za delavsko pravice. Poglejte se, kako je z lastniškim. Nadežnimi svet Tekstila vodi

»Zelo dobro. Sam sem govoril z Indijcem, ki je posredoval pri tem poslu za firmo, ki sta jo našli v tožbi in ki je morala nekajkrat plačati 10 odstotkov provizije od vsakega posla; za enega gotovo vem, da je Židarju prinesel 200.000 dolarjev. To mi je Indijec zaupal, ker je bil iz poslov izključen takoj, ko je bila Židarju druguje zagotovljena višja provizija. Provizijo je dobival še od italijanske firme Gianinni pri Firenci, ki pa so jo nakazovali čez drugo firmo. Glejte, te provizije dobiva kot kupcu. Torej res zlorablja polo-

Večji „pofel“, večja provizija

— Torej se da obogateti celo s tekstilom, čeprav propada?

»Tudi zaradi takšnega poslovanja gre naša tekstilna industrija po zlju! Tekstil je bil prvi, ki je za ceno in manj kakovostno robo potoval od Kitajske in Filipinov do Indije in Pakistana. Sam sem bil zanj v Indiji, Koreji, na Tajvanu in se na lastne oči prepričal, da večji „pofel“ kupimo, večjo provizijo nekdo dobri v žep. Videl sem tudi tovarne, v katerih delavce preteprepo z biči, dobesedno.«

— Torej tožba govori o osebni okorilčanju?

»Tudi zato in upam, da se bodo tožbi pridružili organi pregona, predvsem po davčna inšpekcija. Ta bo zlahka preverila Židarjevo premeno, saj zaposleni lahko na prste naštejemo le ono, ki je vsem na očeh. Že tega ni malo – hiša v Cerknici, dve stanovanji v Ljubljani, dva vikenda v Savudriji, preurejena v enega, hiša za hčerko, za sina in ob vsem tem mrauste delež lastništva v Tekstilu. Uradno je 15-odstotni lastnik, torej mora imeti najmanj 3450 delnic, kojizna vrednost delnice je

približno 60.000 tolarij. Torej bi moral zaslužiti toliko kot predsednik ZDA, s plačo, ki jo dobiva, pa si ne bi mogel privoščiti niti delčka vsega tega.«

— Ob tožbi smo dobili dve fakturi, obe od Kam Gau

Garmant Factory Ltd. Pod rubriko »Charges« se skriva 5 odstotkov stroškov, za katere ne vemo, kam bi jih vtaknili.

»Mirno jih vtaknute v rubriko „Provizija“. Ceno na fakturi je pač cena, ki vsebuje že vse, tu ni več česa dodajati. Dodatek je lahko le provizija, ki je prejemnik s čokom unovči v tujini ali pa nakazalo pride v dogovorjeno točo firmo. Zato je način, kako je Stane Židar prisel do premeno in lastništva, vsekakor vprašljiv. Vedeti more, da polozaj Tekstila ni rožnat (nad delavci vidi pretnjem izgubbe, zaslужijo komaj za preživetje), direktorjev pa vse bolj cveti. Odgovore bi zlahka poiskal nov način svet.«

Stane Židar je sicer vse obtožje javno že zanikal, ker pa jih je njegov delničar podkrepil z bolj oprijemljivimi tradicijami, smo ga prosili za pogovor. Povedal je, da prav trdno vede, kdo je naš sogovernik, ki ga obtožuje. Ponovno je zanikal vse obožavo in jih od točke do točke označil za laž.

»Kaj bi rad Gajšek, mi ni čisto jasno – razen tega, da bi rad iztržil več, čeprav imava podpisano pogodbo. Ona vša sogovernik pa se verjetno maščuje, ker je zapustil Tekstil, zlorabil notranje informacije in v Srbiji odkupoval naše terjatve. Ko je skušal prevzeti še našo tankajošo firmo, smo ga morali ustaviti.«

Ponavljamo, kar smo mi kupili, smo pošteno zaslužili! Sam nikoli z nisem nisem oškodoval Tekstila, tudi vse sindikalne domove smo prodali pošteno in z razpisom. Vse očitke lahko ovzrom z argumenti, ki jih bom razgrnil med sočenjem z vsemi sogovernikom, če ga organizirate. Sam ga nisem klical.«

Čeprav koordinacija sestankov sprti bivših sodelavcev ne sodi v novinarski delovnem prostoru, smo vseeno poskusili. Z. M. je srečanje odločno zavrnili, češ da nam je povedal vse, kar ima povedati, in da za vsem tudi trdno stoji.

Ciril Brajer ■

Namesto izletov uganke

Samo še dvakrat se odpreva na našo izlet pod gesmom F vč. in da zdaj: 15. oktobra Bregin in novembra v Koteli Oslinico. Potem bom zlate nedomestil z novo, jugansko akcijo. Visto izletov smo začeli že, da bi spoznavali manj znane kraje Slovenija, zato smo jih ogledovali in o njih pisali. P novem pa se bomo sprehajali po Sloveniji le z zamerno zdomrili in občutili spomine na kraje ki smo jih obiskali posamezno in skupaj. Objavljam bomo fotografije manj znanih krajev in jih v spraševali, kje so. Ste ne maraže kdaj siščiši na Belvedor. To je manjše naselje v notranjosti istre, od koder se odpira le pogled na more in Triglav. Vsi je znani Globocnik ali pa Koštar pri Tuhišu? Ste jih kdaj mahni do gradu Kunšperk? Lahko t vas se spraševali. Kraje bom spremenili v uganka in v odgovorih napisali tisto, kar jih zanimalo.

Načela pa so vpravila ljudi na razvoj slovenskega knjižnega jezika. Po njem je imenovana ena od ulic v Ljubljani. V rojstni hiši je manjši spominski muzej, na hiši pa je spominska tabla, ki označuje, kdaj je ta učenjak pričekal na svet. Na dopisnicu napisate kraj, kjer stoji ta rojstna hiša, in nam jo pošljite. Pripravite svoj naslov, za kar dolite lepo knjigo! Naš naslov je: Klub Nedeljskega Kopitarjeva ul. 2 in 4, 1510 Ljubljana.

Zbirateljska žilica

Kaj vse zbirajo Slovenci in Slovenke? Nekej odgovorov na to vprašanje smo že dobili. Vsa kaže, da je načet jezik, ki zbirajo stare razglednice. O nekaterih zbirateljih in njihovih zbirkah bomo še pisali, pa tudi o tistih, ki zbirajo stare avtomobile, koleksije, denar, stare smuči in oblačila, ki sojih zraven, stare poslovne forme, medvedke, puerke in porcelana itd.

Oglaša se nam in opisuje svojo zbirko! Nekateri zbirajo bomo obiskali in z njimi pokramili. Prvi bo na vrsti Drago Škrabani iz Murske Sobote, ki zbir – domače žganje. Nanadavno, mar ne? Če zbirate kaj izjemnega, nam sporočite na naslov: Klub Nedeljskega Kopitarjeva ul. 2 in 4, 1510 Ljubljana. Med tistimi, ki so nam pisali, je bila Stana Furlan iz Logatca in nam podarila kup razglednic. Zdaj niso častljive starosti, večina jih je bila postalki pred 20, 30 leti iz raznih jugoslovenskih krajev. Skrnilisimo, da jih bomo dali na spominski stolpček v mestnem

Sumljivih pet odstotkov provizije ...

klub šaljivcev

22.639 – Poročeni

– Za 30 let sem poročen in se vedno želim isto žensko.
– To je res lep občutek.
– Vsega je lep! Za 30 let poročen, kdaj bo žena zvezela začel z 0:0. Eden reči:

– Koleč nogomet, neuma igral. Greva reja na košarko!

22.641 – Malica

Zapomik, ki so ga vpli v samico, vponša paznika:
– Zeleni sta me izpolili v simboli?
– Ker si hotel pobegniti.
– Kako pa to vster?
– Ker si v kuhinji naravnih, načiljajo malico.

22.642 – Sterilizacija

Moja zasebna prijetila:
– Moni sem se nekajči, da se vedno me skri, da bi zanosa.
– Kar? Ali ne moč sterilizirati?
– Sej rino zato ...

– Če ne gre ...

– Pt Novakovih priceljajo novega Zemljan. Bodča matrica je rokvala v polobčanci, vse skrodno pa se je zbralo na

22.644 – Čudna družina

Jankec je nadlegoval mamico z različnimi vprašanji:
– Mamica, kdo si dobila Jacka?
– Nežela sem ga med rođami.
– Odčud pa je prsta sestrica Merka?
– Storčka je prinesla.
– Kdo si pa meni kupila?
– V trdnji sem to kupila.
– Sime po njej čudna družina. Nič en otrok se ni rodil po namrzi po.

22.645 – Plašč

– Koliko pa te je stal ta plašč?
– Poceni jo blj.
– Res? Povrl!
– En poljub.
– Kako pa to?
– En sam poljub, ki ga je dal moj mož nad hčeri pomočnici.

22.646 – Na uro

Policist ustavi voznika, ki je divjal skozi mestno:
– Vozil ste najmanj sto kilometrov na ur.
– Ne bo diralo. Vzem šeprst petkrat.

Moni proti večoru roči ženi prizrenjan:
– Draga, ali si za to, da noč poskušata kakden nov položaj?
– Seveda sem, dragi! Ti stopi sem k pomirjanemu koštu in pomreš, jaz bom pa seda na teloti in pritskal. Na daljnico.

22.647 – Novi položaj

Moni proti večoru roči ženi prizrenjan:
– Draga, ali si za to, da noč poskušata kakden nov položaj?
– Seveda sem, dragi! Ti stopi sem k pomirjanemu koštu in pomreš, jaz bom pa seda na teloti in pritskal. Na daljnico.

evgen juric

Sprejemna pisarna

Sprejem sem okencu, ki ga je krasil napis SPREJEM. Ujuba, a zadrljeno Hrdina uslužbenika me je strogo pogledala, me zmeda s tem, zato sem negotovo začel:

– Veste, juž bi bil občak zatemka ...

– Imela potrebno združljivo izkaznik?

– Iman.

– Sto naroden?

– Ne.

– Imela napotnik?

– Tudi ne.

– Kaj pa sploh imata?

– Vročino. In zelo slabo se počutim, polim se, kažjam ...

– Normalno. Sicer ne potrebovali združnika in bi ne bi lukaj.

– Torej ... mo je sprekrel?

– Saj nista naroden! Al no tisto, ki so naroden, odslovimo? Lepo se boste narodili, počakali na svoj rok.

– Prav. Kaj naj prideš?

– Čeprav bom najbolj že zdrav.

– Če bom čez tri dni že zdrav, tudi zdaj niste prav posebno hudo bolni.

– Zelo slabo se počutim ...

– Nisi več v slabu počutimo.

– Zdi mi, da bi mo hčerk sprehajati kot najni primer ...

– Njene primere sprejemajo na uragani.

– Kaj ste reki? Da jih sprejemajo? Jih res?

– Seveda jih, oni jih morejo, saj so uragani.

– Bodjo manje sprejeti?

– Kaj na vam? Zaradi male povsem temperature, potem in kušja gotovo ne.

– Vseeno bom počakal. Kaj na sej oglašim?

– Kje noki, saj je jasno – v sprejemni pisarni. Tam pač sprejemajo.

– Tudi tukaj je sprejemna pisarna, a me ne sprejemajo ... Napisano je SPREJEM, vendar jisti odgovarjajo ...

– Ni pa resesar ne razumeš! Ce bi sprejeli vsakega, sprejemajo pisarno sprošči potrebovali ne bi. Sprejemno pisarno se zato, da ne more biti sprejet nihče. Ni izpoljuje pogojev.

– Izpoljujem pogovor – bolan sem.